X. a. ठूप ते रुद्र भागः सुरु स्वस्नाम्बिकया तं ज़ुपस्व स्वारही । b. ठूप ते रुद्र भाग ग्राखुस्ते पशुः ॥५७॥

दे रीद्रे यतुषी विंशत्यचर्द्वादशाचरे ॥ ॥ साकमेधगतत्र्यम्बकक्विर्विषया मल्ला उच्चति । प्रथमस्य यजुषोऽवदानकोमे विनियोगः । तथा च काः [५.१०. १२.] रूप तज्इति बुक्तोतीति । रोदयति विरोधिनां शतमिति रुद्रः । के रुद्र ते तव स्वस्रा भगिन्या अम्बिकया अम्बिकानाम्न्या सक् रूषोऽस्माभिद्यिमानः पु-रोडाशः भागः भजनीयः स्वीकर्तुं योग्यः । तं तथाविधं पुरोडाशं वं जुषस्व सेव-स्व स्वाक्। इदं क्विद्त्तं सुक्रतमस्तु । ग्रम्बिकाया रुद्रभगिनीवं श्रुत्योक्तम् [५ ६. २. १.] । ग्रम्बिका कु वै नामास्य स्वसा तयास्येष सकु भाग इति । योऽयं रू-द्राख्यः क्रूरो देवस्तस्य विरोधिनं रुलुमिक् भवति तदानया भगिन्या क्रूरदेवतया साधनभूतवा तं किनस्ति । सा चाम्बिका शर्हूपं प्राप्य जरादिकमुत्पाच तं वि-रोधिनं कृति । रुद्राम्बिकयोस्तयोरुग्रवमनेन कृविषा शान्तं भवति । तथा च तित्तिरिः । रूप ते रुद्र भागः सक् स्वस्नाम्बिकयेत्याक् शरुदाज्य्रस्याम्बिका सा भि-याऽरुषा (?) (35.) हिनस्ति यह हिनस्ति (36.) तयैवैनह सक् शमयतीमि ॥ का॰ [५. १०. १३.] ग्रतिरिक्तमाखूत्कर्ण्डपिकरत्येष तण्इतीति (३७.) । यजमानस्य या-वतः पुत्रभृत्याद्यः पुरुषाः सन्ति तान्गणियवा प्रतिपुरुषमेकैकः पुरोडाश इत्येता-वतः पुरोडाशानिरुप्य ततोऽप्यधिकमेकं पुरोडाशं निर्विपत् सोऽयमतिरिक्त उच्य-ते । त्रैयम्बकानिर्वपति रौद्रानेककपालान्यावलो यज्ञमानगृद्या एकाधिकानिति कात्यायनोक्तेः [५.१०.१.६] । तत्र योज्यमतिरिक्तस्तं न बुद्धयात्कितु मूषको-त्वाते वृष तऽइति मल्लापोपिकरित् । ग्रय मलार्यः । के रुद्र वृषोऽस्माभिरूप-कीर्यमाणो अतिरिक्तः पुरोडाशः ते भागः वया भजनीयः तथा ते तवाखः प्रमुः मूषकः पश्रुवेन समर्पितः । ऋाखुद्गिन तुष्टो रुद्रस्तयाम्बिकया यज्ञमानपश्रूत्र मार्यतीत्यर्थः ॥ ५०॥

ग्रवं रूद्रमदीमुकावं देवं त्रांम्बकम् । यथा नो वस्यसस्कर्ख्यां नः श्रयसस्कर्ख्यां नो व्यवसाययात् ॥ ५६॥